

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr. Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 7. december 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 95 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Doknr.
299555

Dato
18-12-2015

Spørgsmål nr. 95:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor en kommunalbestyrelse ikke også skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til mænd, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold, jf. servicelovens § 109, og mener ministeren, at mænd i dette tilfælde diskrimineres ift. kvinder, og at der ikke er tale om ligestilling mellem kønnene?

Svar:

Kommunalbestyrelsen er efter serviceloven generelt forpligtet til at sikre relevante tilbud til mænd og kvinder med særlige sociale problemer, herunder mænd og kvinder der har været udsat for vold eller trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold.

Både voldsramte mænd og kvinder har mulighed for at få midlertidigt ophold i et botilbud efter serviceloven. Voldsramte kvinder kan få midlertidigt ophold på et kvindekrisecenter efter servicelovens § 109, mens voldsramte mænd kan få midlertidigt ophold på et forsorgshjem efter servicelovens § 110.

Efter servicelovens § 110 skal kommunalbestyrelsen således tilbyde midlertidigt ophold på forsorgshjem til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp. Kommunalbestyrelsen har herudover en generel forpligtelse til at tilbyde gratis rådgivning med henblik på forebyggelse af sociale problemer og hjælp til løsning af øjeblikkelige vanskeligheder, jf. servicelovens § 10 og § 12 Forældre med børn eller andre, der faktisk sørger for et barn, har herudover mulighed for at modtage gratis familieorienteret rådgivning til løsning af problemer i familien, jf. servicelovens § 11.

Indsatsen efter servicelovens § 109 og § 110 er ikke identisk, herunder i relation til muligheden for at modtage relevant rådgivning og være ledsaget af børn under opholdet. Det kan have betydning for det ligestillingsmæssige aspekt i forhold til tilbud til voldsudsatte mænd og kvinder, hvilket jeg vil se nærmere på med henblik på at vurdere, hvorvidt der er behov for yderligere initiativer i indsatsen for voldsramte mænd.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann